

Μια ανεξερεύνητη εκδρομή

Την Πέμπτη 10 Ιουνίου ξεκινήσαμε με την τσάντα μας να πάμε με το λεωφορείο 0 στο λιμάνι ^{και από εκεί πήγαμε στην} χερσόνησο της Παναχίας. Εκεί περιμέναμε τον ξεναχό, που γιας εξήγησε τα πάντα για την παλιά πόλη της Κεβάλας.

Στην αρχή μας μίλησε για τις καταναλωτικές που ήταν αρκετές τα παλιά χρόνια. Για το υδροχέριο που σήμερα το λέμε Κεβάρες. Από εκεί ^{και} περνούσε το νερό για την υδρεύση της χερσόνησου της Παναχίας.

Επειτα μας οδήγησε στην πέτρινη σκάλα όπου ανεβαίνοντας είδαμε τον Φάρο και το δημοτικό σχολείο της περιοχής. Δύο ^{ή τρεις} βρύσες είναι η εκκλησία της Παναχίας. Στη συνέχεια ^{αναφερθήκαμε} στο άγαθον του Μεχμέτ Αλή, ο οποίος ^{απέναντί} ^{στην} καβάλα σε άλογο και έχει ένα τεράστιο ζιγός. Ο ξεναχός μας είπε ότι ήταν Αιγύπτιος αλλά γεννήθηκε στην Κεβάλα και ήταν πολύ πλούσιος.

Μετά πήγαμε στο μουσείο του Μεχμέτ Αλή το οποίο ήταν το σπίτι του ^{Εκεί μάθαμε} ξεναχός μας μίλησε για πολλά ενδιαφέροντα πράγματα, όπως ότι τότε οι άνδρες δεν έπρεπε να βλέπουν την γυναίκα.

Εκεί υπήρχε το περισταφρόμενο ναυλάρι όπου οι γυναίκες τοποθετούσαν το μαχαλά και ύστερα το χυρνούσαν προς τα μεριά των ανδρών και εκείνοι το έπιαναν χωρίς να τις βλέπουν.

Υπήρχαν δύο εισοδοί στο σπίτι του Μεχμέτ Αλή. Από την μία περνούσαν οι άνδρες και πήγαιναν στον άνδρ ^{σε κάποιο} νισή, ^{και από την} άλλη για να ^{ακούσουν} οι γυναίκες για να συζητήσουν στον γυναικωνίστη.

Υστερα ^{πεποιθήσαμε} στο ^{του χαζού μπέη} ^{χρημένο} ξεναχός μας είπε, ότι είναι ^{το} ^{μυνο} με σβηρανή αρχιτεκτονική, όπως και όλη η χερσόνησος της Παναχίας. Στο τζαμί υπάρχει ένα χυάλινο δάπεδο, από όπου μπορείς να δεις τα απομεινάρια της Βυζαντινής εκκλησίας της Αγίας Παρασκευής. Επίσης είδαμε το κερκεδασιακό βελί, και το κοράνι που είναι Αρμενιστικό βελί των μουλδουμάνων.

Δυστυχώς δεν καταφέραμε να δούμε το κίτρο αλλά πρόλαβε να δούμε το τείχος που ήταν μεγάλο και πολύ εντυπωσιακό.

τα μας είναι. Αυτό που μας εντυπωσίασε είναι
ότι κίτρω από το χυάλνο δάπεδο υπάρχει
ένα πράσινο χαλιωτέρο ρουμλίνι. Τα συν-
σθημάτα μας είναι χαρά, ενθουσιασμός και
θαυμασμό γιατί ^{είχαμε} ζήσει με νέα εμπήρια.